

отъ вѣдѣто се бѣхъ появили и ми каза низко:
— „Видишъ ли, че тѣзи колонни сѣ сѣмни-
телни? Ахъ вѣрвамъ че сѣ сърби и че много сѣ
близко да ни отрѣжатъ и послѣдния пѣтъ за
отстѣпление“.

Подиръ това, отидохъ да забиколюж позици-
ята за да видѣж, стоѣтъ ли всички на мѣстата си.
Но щомъ се отдалечихъ на 400 крачки напредъ
и вдѣсно срѣшнихъ 4-а рота, която като прѣтър-
пѣла значителни загуби, защото ѣ бѣхъ избити
и ранени най-добритѣ войници и двама ун.-офи-
цери*) и като не ѣ бѣ възможно, почти заобико-
лена отъ неприятеля, да се удържи въ пѣрвата
линия—отстѣпваше. Никакви срѣдства нѣмаше да
се подкрѣпи и повърне въ настѣпление, зарадъ
туй, поставихъ ѣ въ единъ ложементъ на дѣсния
флангъ, казахъ ѣ да се държи упорито тамъ и се
върнахъ по бойната линия; 2-а рота си бѣ на мѣ-
стото и се държѣше добрѣ, която слѣдъ остѣпва-
нѣето на 4-а р. останѣ въ пѣрва линия и отби-
ваше настѣпающитѣ сърби по пѣтитѣ на отстѣ-
пилата рота. Командуѣщия 2 а рота поручикъ
Райчевъ, дѣйствуваше доста упорито срѣщу много-
численнитѣ неприятелски войски. Той се държа
съ ротата си въ заетото още въ началото на боя
укрѣпление дори до свѣршека. Командуѣщия 3-а
рота, подпоручикъ Топузовъ съ ротата си пазѣше
лѣвия флангъ на позицията и нѣколко пѣти от-
бива сърбитѣ, които се стараехъ да ни направятъ
обхватъ отъ къмъ този флангъ. Когато се врѣ-
щахъ при втора полурота (дружинния резервъ) отъ
1-а рота, вѣдѣто бѣхъ оставилъ капитанъ Фили-

*) Най-добрия и най-храбрия отъ отделеннитѣ начал-
ници въ ротата, Лазаръ Георгиевъ македонче, бѣ пронизанъ
съ коршумъ смѣртелно тѣй, щото на мѣстото издѣхнахъ.